

CRÍTQUES DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ DE LA PEL·LÍCULA "ESTRANY RIU"

El Confidencial - Marta Medina del Valle

Un despertar sexual en plenes vacances familiars

Delicada, poètica i certament nostàlgica, *Estrany riu*, que es va presentar a la secció Orizzonti del passat Festival de Venècia, de seguida centra la seva mirada en el personatge de Dídac, un xaval de setze anys l'últim viatge familiar del qual queda travessat per aquest primer despertar sexual. Hi ha alguna cosa que li passa a Dídac, com a tot adolescent, que ho reconcome i que no vol explicar, i que queda materialitzat en un moment de bellíssim bucolisme a les aigües d'aquell riu estrany que, de cop i volta, adquireix les qualitats màgiques d'una pel·lícula d'Alice Rohrwacher..

FOTOGRAMAS.ES - Manu Yáñez

Encomiable

Des de la seva enèrgica i impressionista seqüència d'arrencada –on la càmera segueix el trànsit ràpid amb bicicleta d'una família que estiuja per la ribera del Danubi–, '*Estrany riu*' ('*Estrany riu*') posa de manifest la capacitat del cinema per capturar les fluctuacions del món. Aquesta exuberant obertura, l'acompanyament musical de la qual porta a la memòria les fanfàrries wagnerianes, no només il·lustra l'ímpetu sensorial de l'encomiable òpera prima de Jaume Claret Muxart – l'enquadrament es deixa embriagar pel pas de les arbredes i el moviment dels cossos–, sinó que també perfila el nucli conceptual. Perquè no hi ha una altra etapa vital en què les emocions s'arremolinen amb aquesta intensitat, o en què les certeses i els dubtes intercanviïn els seus rols amb la mateixa prestesa. En la més tendra joventut, la dels primers amors i les incerteses més grans, tot oscil·la amb enorme celeritat, i Claret Muxart assumeix el repte de representar l'essència d'aquestes transformacions amb lucidesa, sensibilitat i fins i tot un cert assossec.

Cine con Ñ - Arturo Tena

Estrany riu: El cinema de relleu

Són temps nous per al cinema català i, per tant, per al cinema espanyol. El cicle naturalista, apuntat per 'Tres dies amb la família' (2009) i popularitzat per 'Estiu 1993' (2017), està esgotat. Almenys, tal com ho hem entès fins ara. Ho demostren Carla Simón pujant l'escala al final oníric de Romeria (2025) i acaba de creuar l'altra riba de la fantasia Jaume Claret en aquesta meravella de pel·lícula.

Des d'una tradició cinematogràfica, Jaume Claret ha fet un salt amb aquesta pel·lícula, i ha caigut dret. És possible fer pel·lícules d'etapes universals com l'adolescència i, alhora, empènyer el cinema cap a llocs i sensacions noves que, alhora, ens transportin a les que vivim un dia.

La Vanguardia - Jordi Battle Caminal

No hauria de passar desapercebuda, perquè és una gran pel·lícula, plena de bellesa, inspiració i emoció.